

PERSMEDEDELING

VAN HET KONINKLIJK VERBOND VAN VREDE- EN POLITIERECHTERS

Aansluitend op zijn persmededeling dd. 24 november 2017, neemt de raad van bestuur van het Koninklijk Verbond van Vrede- en Politierichters er kennis van dat de Ministerraad, op initiatief van de Minister van Justitie, een voorontwerp van wet goedgekeurd heeft *met het oog op een betere werking van de rechterlijke orde*¹.

Dit voorontwerp van wet dat aan de Raad van State voor advies is voorgelegd, stelt, onder andere, in « *een (territoriaal) verbod op cumul van het ambt van plaatsvervangende raadsheer of plaatsvervangende rechter met de ambt van gerechtelijke mandataris* ».

Het K.V.V.P. wenst eraan te herinneren dat plaatsvervangende rechters, in de huidige constellatie, onontbeerlijk zijn voor een goede rechtsbedeling, en meer bepaald om de continuïteit van de openbare dienst te waarborgen, als, zoals nu het geval is, het aantal beroepsmagistraten daalt of wanneer de vacante betrekkingen niet ingevuld worden.

Het K.V.V.P. vreest dat dit voorontwerp van wet een goede rechtsgang in het gedrang zal brengen en, in tegenstelling met het beoogde doel, geen verbetering tot gevolg zal hebben maar voor wanorde zal zorgen. Het is immers zeer waarschijnlijk dat dit verbod tot ontslagen zal leiden en eventuele kandidaten zal afschrikken.

Het publiek moet er zich van bewust zijn dat tegenwoordig meerdere kantons niet zouden kunnen functioneren zonder plaatsvervangende rechters die, zoals uit hun titel blijkt, beroepsrechters vervangen die niet benoemd of verhinderd zijn.

---

¹ <http://www.presscenter.be/nl/pressrelease/20180615/wijziging-van-het-gerechtelijk-wetboek-voor-een-betere-werking-van-de-rechterl?setlang=1>

Zonder de reeds gekende kritieken ten aanzien van de functie van plaatsvervangende rechter te minimaliseren of te ontkennen, waarop het K.V.V.P. trouwens reeds geantwoord heeft in eerdere persmededelingen, mag het niet zonder reactie blijven als niet alleen de plaatsvervangende rechters in diskrediet worden gebracht maar eveneens de beroepsmagistraten die ze als gerechtelijke mandataris aanstellen. Er mag niet uit het oog worden verloren dat het enerzijds om een onbezoldigde functie gaat, en dat anderzijds de kritieken slechts gesteund zijn op vermoedens, risico's en vrees.

Het K.V.V.P. herinnert eraan dat een gerechtelijk mandaat wordt toevertrouwd op grond van de ervaring en van de beroeps- en menselijke eigenschappen die ook plaatsvervangende rechter bezitten en het nooit de bedoeling is hem voor zijn hulp als plaatsvervangende magistraat, op een alternatieve wijze, te vergoeden.

Het K.V.V.P. kan alleen maar de onbaatzuchtigheid van tal van plaatsvervangende magistraten die zelden beloond worden voor de werkelijke tijd die ze aan hun taak besteden en voor de deskundigheid die ze aan de dag leggen, toejuichen.

De vaststellingen van het K.V.V.P.

1. Een examen opleggen om plaatsvervangende rechter te worden maakt een waarborg van kwaliteit uit voor de uitoefening van de functie.
2. Een onverenigbaarheid in het leven roepen tussen het statuut van plaatsvervangende rechters (ongeacht het gerecht waar deze magistraat benoemd zal worden) en het toekennen van gerechtelijke mandaten (ongeacht het gerecht dat tot deze aanstelling zal overgaan) zal, *de facto*, tot het ontslag kunnen leiden van alle plaatsvervangende rechters die reeds gerechtelijke mandaten uitvoeren.

Er bestaat immers niet de minste twijfel dat een plaatsvervangende rechter, als een deel van zijn activiteiten uit de uitoefening van dergelijke mandaten bestaat snel zijn rekening zal maken en voor bestaanszekerheid zal zorgen door zijn bezoldigde gerechtelijke mandaten te behouden en door ontslag te nemen als plaatsvervangende magistraat.

Er moet ook verder worden benadrukt dat de toestand van de vrederechters, maar ook van de politierechtbanken, steeds slechter wordt, als gevolg van de verschillende hervormingen die de Minister van Justitie aan een ijtempo doorvoert. Als voorbeeld haalt het K.V.V.P. aan: de vermindering van het aantal vrederechters, met het oog op een betere werklastverdeling, gevolgd door het optrekken van de algemene bevoegdheid '*ratione summae*' van 2.500 tot 5.000 € zonder werklastmeting, de constante toename van het aantal dossiers van bewind over de persoon en over de goederen, ... Deze opeenvolgende hervormingen hebben tot gevolg dat de meerderheid van de vrederechters niet meer in staat zijn hun collega's bij te springen, temeer de figuur van de toegevoegde vrederechter die een beroepsmagistraat was en dus ook bezoldigd, die kon bijspringen waar nodig is, verdween als gevolg van één van de talrijke wetswijzigingen van de laatste jaren.

Op vandaag, is enkel en alleen het aantal vrederechters verminderd, terwijl deze vrederechters, zoals andere rechters van het land, nog steeds te kampen hebben met dezelfde schreeuwende gebrekkige middelen aan materiaal en personeel.

De huidige situatie en huidige politiek hebben niet alleen invloed op de vrederechters waarvan enkelen nog maar kunnen functioneren door de tussenkomst van deze plaatsvervangende rechters maar ook op de politierechtbanken die zich in een weinig benijdenswaardige situatie bevinden.

3. Het K.V.V.P. wenst tevens op te merken dat in de betreuwenswaardige zaken waar gerechtelijke mandatarissen in betrokken waren en die de media gehaald hebben, geen verwarring mogelijk is vermits deze mandatarissen geen plaatsvervangende (vrede-) rechters waren.

Als de Minister van Justitie toch zou menen de aanbevelingen van de GrECo blindelings te moeten volgen, zonder rekening te houden met de werkelijkheid van het terrein en met het eergevoel van de plaatsvervangende rechters die én hun ambt van magistraat op een voortreffelijke wijze wensen waar te nemen én ook hun opdracht van gerechtelijke mandataris met rechtschapenheid wensen te vervullen, dient hij alle nodige maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn voor het goed functioneren van de nabijheidsgerechten. Dit is, onder andere, een voldoende aantal beroepsmagistraten voorzien die de steeds toenemende werklast aan zullen kunnen, maar ook een kader

scheppen dat financieel aantrekkelijk genoeg zal zijn voor nieuwe plaatsvervangende rechters om deze onverenigbaarheden op te vangen.

Tenslotte, zal de mogelijkheid in hoofde van de plaatsvervangende rechters om deel te nemen aan het mondelinge evaluatie-examen, dode letter blijven enerzijds omwille van de voorwaarden om tot plaatsvervangende rechter te worden benoemd, alsook van de voorwaarden om dit statuut effectief te behouden, maar ook, anderzijds, door de beperkingen die aan de laureaten van dit mondelinge evaluatie-examen worden opgelegd als ze zich kandidaat stellen voor een benoeming als beroepsmagistraat.

De voorstellen van het K.V.V.P.

Het K.V.V.P. is het uiteraard mee eens dat een plaatsvervangende rechter, tijdens één en dezelfde zitting, niet als raadsman van een partij kan verschijnen en dan als plaatsvervangende rechter kan zetelen².

Bepaalde hindernissen zouden opgelost kunnen worden – en in elk geval de kritiek dat een gerechtelijk mandaat een « cadeau » aan de plaatsvervangende rechter zou uitmaken – door een herwaardering van de functie van plaatsvervangende magistraat en de bezoldiging voor de verrichte prestaties.

Meer fundamenteel zou de onverenigbaarheid beperkt kunnen blijven tot een verbod voor een plaatsvervangende rechter om te zetelen in dossiers waarin een andere plaatsvervangende rechter betrokken is, of om tussen te komen in de behandeling van gelijkaardige dossiers, zelfs wanneer het gaat om willige rechtspraak of een ordemaatregel.

Een andere denkpiste zou kunnen zijn dat plaatsvervangende rechters niet zouden kunnen aangesteld worden voor de uitoefening van gerechtelijke mandaten in de kantons waarin ze benoemd zijn en / of waar ze zouden zetelen.

Het K.V.V.P. wenst dat er rekening wordt gehouden met deze opmerkingen om te vermijden dat een verscherpte strengheid het goed functioneren van de

---

² In deze optiek, zal de dienstaanwijzing van een magistraat in een collegiale kamer waarschijnlijk ook herzien moeten worden.

KONINKLIJK VERBOND VAN DE VREDE- EN POLITIERECHTERS, v.z.w.
UNION ROYALE DES JUGES DE PAIX ET DE POLICE, A.S.B.L.

vredegerechten en politierechtbanken in het gedrang zou brengen en zelfs zou kunnen leiden tot een situatie die het nog onmogelijk zou maken om dezelfde kwalitatieve dienst aan de rechtzoekenden te bieden.

Jean-Hwan Tasset

Nationale voorzitter

jean-hwan.tasset@just.fgov.be

0471 / 34.93.24

KONINKLIJK VERBOND VAN DE VREDE- EN POLITIERECHTERS, v.z.w.
UNION ROYALE DES JUGES DE PAIX ET DE POLICE, A.S.B.L.

